

ger der er på en skole. Når man kommer på besøg på et gymnasium, kan man med sine egne øjne se, at i dag er undervisningen ikke organiseret ud fra faste klasser. Der er heldigvis gode muligheder for fleksible tilrettelæggelser på den enkelte skole, og skolerne kan indrette undervisningen efter, hvad der tjener formålet bedst. De er ikke låst af, at der kun må sidde et bestemt antal elever i lokalet.

Forslagsstillerne pointerer, at der skal være plads til varierede undervisningsformer, og at forslaget om maksimalt 28 elever kun skal gælde stamklasserne. Men alternative undervisningsformer finder ikke kun anvendelse uden for stamklasserne. Undervisningen kan og skal varieres både i stamklasserne og uden for stamklasserne.

Det er en fordel for eleverne, at der lokalt i visse tilfælde kan sættes flere elever ind i stamklasserne. Det kan nemlig betyde, at skolen får råd til at lave mindre hold i valgfagene eller udbyde flere forskellige valgfag. Hvis vi sætter et loft over klassekvotienten eller indfører et fast gennemsnit, vil det også indebære, at flere elever skal kostes rundt mellem gymnasierne, fordi når man har nået 3 gange 28 eller 4 eller 5 gange 28, så må resten sendes af sted med bus til et andet gymnasium. Er det noget, som eleverne vil være glade for?

Jeg kan give et konkret eksempel. Falkonergårdens Gymnasium og HF-kursus har i dette skoleår oprettet en første hf-klasse med næsten 40 elever. Man har tilført klassen så mange lærerressourcer, at klassen jævnlige kan deles op i to hold. Klassen blev stor, fordi rektor har taget hensyn til elevernes ønsker i forbindelse med Team Danmark-ordningen, som skolen tager meget aktivt del i. Hvis der havde været et loft på 28, ville der have været 12 elever, der ikke kunne få deres ønsker opfyldt. Og hvis der havde været et fast gennemsnit på f.eks. 30, ville der have været 10 elever, der ikke havde fået deres ønsker opfyldt.

Den model med 40 elever, som i en række tilfælde kan deles, er måske i virkeligheden en meget bedre model end faste stamklasser med et maksimum. Hvordan er det for resten, man arbejder på universiteterne? Har man der faste holdstørrelser? Nej, det har man ikke. Hvorfor skal man så have det på gymnasiet? Man fremfører argumentet, at høje klassekvotienter skader de svage elever. Man siger, de bliver overset, når der er mange elever, og at undervisningen ikke kan målrettes de forskellige elever.

Men faktisk viser en undersøgelse, ministeriet lavede for nogle år siden, at der ikke er nogen sammenhæng mellem kvalitet og holdstørrelse, hvis man f.eks. ser på elevernes eksamenskarakterer, altså hvordan de klarer sig. Hvis man så på eksamensresultaterne i 3. g, var der ingen sammenhæng mellem klassekvotienten og resultatene på eksamensbeviset. Skolerne med de ti højeste eksamensgennemsnit på matematisk linje havde ganske vist ca. 1,4 elever færre i klasserne i forhold til gennemsnittet på landsplan. Til gengæld havde skolerne med de ti laveste snit hele 3,4 elever færre i klasserne end landsgennemsnittet – altså, ingen sammenhæng.

På sproglig linje var det bemærkelsesværdigt, at de ti skoler med de laveste eksamensgennemsnit skilte sig ud, for de havde nemlig færre elever, 0,4 elever færre i stamklasserne. Så der er ingen sammenhæng mellem, hvordan de svage klarer sig, og størrelsen af stamklasserne.

Den undersøgelse blev foretaget igen i 2008, og resultatet er det samme. Der kan ikke påvises nogen sammenhæng mellem klassestørrelser og eksamenskarakterer. F.eks. viste undersøgelsen, at de elever, der gik i klasser med under 25, fik et lavere snit til eksamen end de elever, der gik i klasser med over 29 elever.

Jeg siger det ikke for at argumentere for, at vi så skal have større hold, for så får de bedre karakterer. Jeg siger det bare for at dementere den letkøbte påstand om, at der skulle være en sammenhæng mellem antallet af elever, der ikke klarer sig eller klarer sig dårligt, og klassekvotienten.

KL 20:06

Man siger, at høje klassekvotienter er med til at give frafald. Men det har ministeriet også analyseret. Der kan ikke påvises nogen sammenhæng mellem klassekvotienter og antallet af elever, der fuldfører deres uddannelse. Lave fuldførelsesprocenter forekommer ikke kun i store klasser, og små klasser har ikke højere fuldførelsesprocenter end de store klasser. Eksempelvis viser en undersøgelse, som ministeriet har foretaget vedrørende de elever, der nu går i 3. g, at der er en fuldførelsesprocent på 87,8 for elever i klasser med 25-29 elever, mens der til sammenligning er en fuldførelsesprocent på 87,5 for elever i klasser med mere end 29 elever. Det kan ikke påvises, at det betyder noget for frafaldet, om der er over eller under 28 elever i en klasse.

Vi er i øvrigt i ministeriet i fuld gang med den frafaldsundersøgelse, som jeg varslede på et samråd i september sidste år. For det er jo ikke